

कभर स्टोरी

आधा कार्यकालमै तितरबितर

जनक नेपाल र जीवन शर्मा, काठमाडौं

राजनीतिमा पुराना दल र नेतृत्वको विकल्पको खोजी भइरहँदा गत आमचुनावमा उदाएका रास्वपा, जनमत र नाउपा आधा कार्यकालमै चरम संकटमा पुगेका छन् । नीति र विचारभन्दा अन्तरकलहले दलहरू खिँदै गएका छन् । एउटै नेताको हैकममा पार्टी चलाउन खोज्दा नयाँ दलहरू तितरबितर हुन पुगेका छन् ।

वैकल्पिक राजनीतिबारे राप्रपाका वरिष्ठ उपाध्यक्ष रविन्द्र मिश्रको सटिक टिप्पणी छ, 'नेपालीले मेन्यु ओल्टाइपल्टाई हेर्छे । लास्टमा म:म र चाउमिन अर्डर गर्छे ।' नयाँ दलप्रति रुचि राख्ने तर चुनावका बेला पुरानै दल कांग्रेस, एमाले वा माओवादी केन्द्रलाई भोट हाल्ने प्रवृत्ति रहेको अर्थमा उनले त्यसो भनेका हुन् । उनी स्वयं पनि विविसीको लामो जागिर छाडेर वैकल्पिक राजनीतिमा होमिएका थिए । सुरुमा साभा पार्टीबाट राजनीति सुरु गरेका मिश्रले विवेकशील पार्टीसँग एकता गरेर विवेकशील साभा पार्टी बनाए । तर न पार्टीलाई एक ढिक्का राख्न सके, न त विचारमै अडिए । अन्ततः १२ असोज २०७९ मा वैकल्पिक राजनीति छाडेर 'विचारभन्दा माथि देश'को नारासहित दक्षिणपन्थी दल राप्रपामा पुगे । स्वकारिसकेको गणतन्त्रबाट पछाडि फर्किए, जसलाई उनी मध्यम दक्षिणपन्थी भन्दै आएका छन् । दुवैपटक चुनाव लड्दा उनी दुई भिन्न दलबाट सहभागी भए । अर्थात् उनको राजनीति एक आवधिक >>> पृष्ठ २ मा

अहम्ले जनमत सिध्याएका सिके

पृथक्तावादी आन्दोलन त्यागेर वैधानिक राजनीतिमा अवतरण गरेका चन्द्रकान्त राउत 'सिके' २०७५ यता राजनीतिक चर्चाका पात्र बनेका छन् । सात वर्षअघि निकै उत्साहका साथ उनकै नेतृत्वमा जनमत पार्टी स्थापना भयो । उक्त दलप्रति एउटा समुदायको ठुलै अपेक्षा थियो भन्ने पुष्टि गत आमचुनावले गर्‍यो । चुनावमा भाग लिएकै वर्ष जनमत राष्ट्रिय पार्टी बन्यो । मधेस आन्दोलनका शीर्ष नेता उपेन्द्र यादवलाई पराजित गर्दै सिके जवर्जस्त उदाए । नयाँ आशा लिएर त्यसरी उदाएको उनको दल एक कार्यकाल पूरा नगर्दै चार टुकामा विभाजित भएको छ । जतिसुकै पानीमाथि ओभानो बन्न खोजे पनि यसको मूल कारक स्वयं सिके राउत नै हुन् ।

मधेसलाई नेपालबाटै अलग गरेर स्वतन्त्र राज्यको पहिचान दिने पृथक्तावादी नारा बोकेर राजनीतिमा आएका राउत लिखित दस्तावेज लिएर राष्ट्रसंघसम्म पुगेका थिए । तर देशद्रोहको मुद्दामा पक्राउ परेपछि उनले पृथक्तावादी आन्दोलन त्यागे । तत्कालीन केपी शर्मा ओली नेतृत्वको सरकारले २०७५ मा उनलाई मूलधारको राजनीतिमा अवतरण >>> पृष्ठ २ मा

रविसँगै 'सती' गएको रास्वपा

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा)को जन्म नै रास्वपाको सक्रियताबाट भएको हो । मिडियाबाट आएका, जनताको असन्तोषलाई भाषामा उतार्न सक्ने र परम्परागत दलहरूको सीमित सोचभन्दा परको पात्रका रूपमा उनी उदाए । तर तीन वर्षको अवधिमा रास्वपाको रूपान्तरण हेर्दा स्पष्ट हुन्छ-यो नवोदित दल अहिले पनि रास्वपाको अपराधजन्य आरोपको बचाउमै समय खर्चिरहेको छ । जसले वैकल्पिक राजनीतिलाई अर्थपूर्ण ढंगले अगाडि बढाउन सकेको छैन ।

रास्वपाले ४ मंसिर २०७९ को निर्वाचनमा असाधारण सफलता हात पार्दा

रास्वपाले गत निर्वाचनमा सफलता हात पार्दा जनतामा आशा थियो- अब नयाँ पुस्ताले पुरानो राजनीतिक संस्कार तोड्नेछ । तर सो आशा लामो समय टिक्न पाइन ।

जनतामा आशा थियो- अब नयाँ पुस्ताले पुरानो राजनीतिक संस्कार तोड्नेछ । तर सो आशा लामो समय टिक्न पाइन । कारण थियो, पार्टीको सबै निर्णय, प्रचार र ऊर्जा सभापति लामिछानेकै वरिपरि सीमित रहनु । संसर्दक्षि सडकसम्मका सबै कार्यक्रम उनकै नाममा परिचालित भए । जसरी रास्वपा रास्वपा लामिछानेको वरिपरि घुमिरह्यो, उसैगरी उनीमाथि सार्वजनिक रूपमा प्रश्न घुमिरहे । कतिपय प्रश्न उनको व्यवहारजन्य थियो भने कतिपय आचरणजन्य छन् । संसर्दको चौथो ठुलो दलका रूपमा उदाएलगत्तै उनी उपप्रधान तथा गृहमन्त्री बने । >>> पृष्ठ २ मा

श्रीमान्-श्रीमतीको भगडाले 'कोमा'मा नाउपा

राजनीतिमा शक्ति-संघर्षको नसा कुन हदसम्म लाग्छ भन्ने रेशम चौधरी र रञ्जिता श्रेष्ठले देखाएका छन् ।

टीकापुर घटना (७ भदौ, २०७२)का मुख्य योजनाकारका रूपमा जन्मकैदको सजाय भोगिरहेका चौधरी जेलमै रहेका भए सम्भवतः नागरिक उन्मुक्ति पार्टी अहिलेसम्म सग्लै रहन्थ्यो । पश्चिम तराईमा उठेको थरुहट आन्दोलनको मर्म र एजेन्डा पनि उसैसँग हुन्थ्यो । राष्ट्रपतिबाट सजाय मिनाह गराएर जसै उनी जेलबाहिर आए, नाउपामा कहिल्यै शान्ति भएन । एजेन्डा त्रुहियो, संगठन अस्तव्यस्त भयो । २०७९ को आमचुनावमा पश्चिमबाट उदाएको एउटा दल विघटनको संघारमा पुगेको छ ।

थरुहट आन्दोलन सात प्रहरी र एक बालकको ज्यान जानेगरी भड्किएपछि थारु समुदायका सयौंले यातना भोग्नुपरेको छ । छात्रिछानी घरमा आगो लगाइयो । जथाभावी मुद्दा चलाइयो । त्यो राज्य दमनविरुद्ध जेलभित्रैबाट चौधरीले पार्टी खोले । तर वैधानिक रूपमा दल दर्ता गर्न उनी अयोग्य थिए । आफू संरक्षक बसेर उनले १९ पुस २०७८ मा श्रीमती रञ्जिता श्रेष्ठको अध्यक्षतामा दल दर्ता गराए । त्यतिजेलसम्म रञ्जिता खासै चिनिँएकी थिइनन् । नाउपाले सय दिनमै कैलालीमा चमत्कार गर्‍यो । >>> पृष्ठ २ मा

वैदेशिक रोजगार विधेय

युरोपेली मुलुकका मागपत्र प्रमाणीकरण नभएकोमा व्यवसायीहरू आक्रोशित

मध्यान्ह संवाददाता
काठमाडौं, २८ कात्तिक

करिव साढे दुई वर्षदेखि युरोपेली मुलुकको मागपत्र प्रमाणीकरणको समस्या समाधान नहुँदा वैदेशिक रोजगार व्यवसायीमा आक्रोश बढेको छ ।

प्रगतिशील वैदेशिक रोजगार व्यवसायी मञ्च नेपालका अध्यक्ष जनक रावलले मागपत्र प्रमाणीकरणका लागि करिव नेपालका ३० वटा म्यानपावर कम्पनीले मागपत्र प्रमाणीकरण शुल्क बापत डेढ वर्षअघि नै ६६ हजार ६ सय ५ रुपैयाँका दरले राजस्व बुझाइसकेको

भएपनि मागपत्र प्रमाणीकरण हुन नसकेको बताए ।

वैदेशिक रोजगारीमा संस्थागत रूपमा जाने श्रमिकको मागपत्र परराष्ट्र मन्त्रालयअन्तर्गत विदेशमा रहेका दूतावास तथा नियोगमार्फत मागपत्र प्रमाणीकरण गराउनुपर्ने हुन्छ ।

अध्यक्ष रावलले जे नजी आन्दोलनपछि नयाँ सरकार गठन भएपछि व्यवसायीहरूले मागपत्र प्रमाणीकरण सहज रूपमा भई न्याय पाउने अपेक्षा गरेका भएपनि कुनै परिवर्तन नभएको बताए । २०२२ मार्च ८ बाट बन्द भएको >>> पृष्ठ ५ मा

राजदूत तुम्बाहाम्फेविरुद्ध सञ्चारमन्त्रीसमक्ष कोरियामै गुनासो

काठमाडौं/मस- गैरआवासीय नेपाली संघ दक्षिण कोरियाले राजदूत डा. शिवमाया तुम्बाहाम्फेले दलीय आस्थाका आधारमा व्यवहार गर्ने गरेको गैरआवासीय संघ राष्ट्रिय समन्वय समिति दक्षिण कोरियाले आरोप लगाएको छ ।

दक्षिण कोरिया भ्रमणमा रहेका सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री जगदीश खरेललाई ज्ञापनपत्र बुझाउँदै संघले राजदूत डा. तुम्बाहाम्फेले एमाले निकट नेपालीहरूलाई पहुँच दिएको जिकिर गरेको छ । >>> पृष्ठ ५ मा

सुलभिएन कांग्रेस लफडा

शेखर-गगन दृढ, तनावमा संस्थापन

जानकी पाठक/मध्यान्ह
काठमाडौं, २८ कात्तिक

नेपाली कांग्रेसभित्र 'चुनावअघि महाधिवेशन गर्ने कि चुनावपछि ?' भन्ने विवाद पार्टी कार्यालयमा मात्रै सीमित नभई चोकचोकमा पुगेको छ । पार्टी संस्थापन पक्षले प्रतिनिधि सभाको निर्वाचनपछि महाधिवेशन गर्ने तयारी गरिरहँदा संस्थापनइतर पक्षले चुनावअघि महाधिवेशन गर्नुपर्ने दृढता कायम राखेका छन् ।

यससँगै पार्टीका विभिन्न संगठनले केन्द्रीय समितिमाथि दबावमुलक कार्यक्रम गर्दै आएका छन् । युवा समूह, >>> पृष्ठ ५ मा

कभर स्टोरी

आधा कार्यकालमै तितरबितर

चुनावी कार्यकालसम्म पनि टिकेन । मिश्र मात्र होइन, नेपालमा वैकल्पिक राजनीतिको फसल खासै फस्टाएको छैन । विवेकशील नेपाल सानो दबाव समूहमै सीमित भयो । मिश्रसँग एकता, विवाद र विभाजनपछि, सो पार्टी लगभग तितरबितर भइसकेको छ । पूर्वप्रधानमन्त्री डा. बाबुराम भट्टराईले सुरु गरेको नयाँ शक्ति दुई पात नलाग्दै ओडलायो । माओवादी सशस्त्र विद्रोहका प्रमुख नेतामा पर्छन्, भट्टराई । संविधान सभाबाट ३ असोज २०७२ मा नयाँ संविधान जारी हुँदा उनी संवैधानिक राजनीतिक संवाद तथा सहमति समितिको

सभापति थिए । तर संविधान घोषणापछि 'रातो स्टिकर टाँसेको घर' भन्दै ९ असोजमा सांसदबाट राजीनामा दिएर माओवादी केन्द्र छोडे । ३० जेठ २०७३ मा दशरथ रंगशालामा ठुलै तामझामसहित नयाँ शक्ति घोषणा पनि गरे । उनको वैकल्पिक दलमा हालका अर्थमन्त्री रामेश्वर खनालसहित पूर्वप्रशासक, कलाकार र थुप्रै विश्लेषकहरू थिए । तर उनको पार्टी शक्ति आर्जन नगर्दै जसपा बन्यो । त्यहाँबाट पनि छुट्टिएर महिन्द्राराय यादवलाई सहअध्यक्ष राखेर नेपाल समाजवादी पार्टी बनाए । श्रीमती हिसिला यमी

उपाध्यक्ष र छोरी मानुषीलाई केन्द्रीय सदस्य राखे । उनको दलले गत आमचुनावमा माओवादी केन्द्रको चुनाव चिन्हबाट उम्मेदवारी दियो । त्यो पार्टी न माओवादी केन्द्रमा मिल्नो न त सग्लो रह्यो । भन्डै एक्लिएका भट्टराईले सहअध्यक्ष दुर्गा सोबलाई संयोजक बनाएर नेतृत्व छोडेका छन् । तैपनि उनको राजनीतिक आकांक्षा भने पूरा भएको छैन । शुक्रबार मात्रै उनले माओवादी केन्द्र छोडेको जनार्दन शर्मा-सुदन किराँती समूह र रास्वपा छोडेका सन्तोष परियारसँग नयाँ सहकार्यका लागि सहमति गरेका छन् ।

गत आमचुनावबाटै उदाएका वैकल्पिक दलको हालत पनि भट्टराई र मिश्रभन्दा खासै भिन्न छैन । दल खोलेको छोटो समयमै रंग लामिछाने नेतृत्वको रास्वपाले माओवादी केन्द्र हाराहारीमै मत ल्याएर राष्ट्रिय राजनीतिमा उदाएको थियो । पृथक्तावादी बाटो त्यागेर मूलधारमा फर्किएका सिके राउतको जनमत पार्टीले मधेश आन्दोलनबाट उदाएको जसपालाई टक्कर दिएको थियो भने पश्चिम तराईमा रेशम चौधरीको नागरिक उन्मुक्ति पार्टी उदाएको थियो । तर यी तीनवटै दल तीन वर्षमै अस्तित्व रक्षार्थ संकटमा पुगेका छन् ।

रविसँगै 'सती' गएको...

तर त्यो लामो समय टिक्न पाएन, कारण नागरिकता विवाद । सर्वोच्चको आदेशबाट उनले प्राप्त सबै पद गुमाए । उनको नागरिकतामा प्रक्रियागत त्रुटि थियो, त्यसैले लगत्तैको उपनिर्वाचनबाट उनी भारी मतका साथ संसदमा फर्किए । नागरिकताभन्दा गम्भीर त्रुटि पासपोर्टमा थियो । तत्कालीन प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड'ले त्यो मुद्दा फिर्ता लिएपछि अर्को मुद्दा आइलाग्यो, सहकारी ठगी । संसदीय छानबिन समितिले नै उनको सलगनता देखाउँदै अनुसन्धान गर्न निर्देशन दियो । सरकार फेरिनासाथ सहकारी ठगीको आरोपमा उनीविरुद्ध विभिन्न जिल्लामा मुद्दा चले, जसलाई रास्वपाले राजनीतिक प्रतिशोधका रूपमा चित्रण गर्दै आएको छ । रास्वपाले देशभर हस्ताक्षर अभियान र सभा गर्‍यो । यसले रास्वपालाई तत्कालीक ऊर्जा त दियो तर पार्टीको संस्थागत छवि कमजोर बनायो । जनअपेक्षा थियो, रास्वपाले अब नीति, प्रणाली र सुशासनका मुद्दा उठाओस् । तर पार्टीले त्यसको साटो सभापतिको बचाउमा सारा ध्यान केन्द्रित गर्‍यो ।

यथार्थमा भने लामिछाने अहिले सहकारी ठगी प्रकरणमा जेलमा छन् । यस्तो अवस्थामा पार्टीको अस्तित्व र विश्वसनीयता गम्भीर प्रश्नमा परेको छ । सभापतिको कानुनी अवस्थाले पार्टीको नीति-निर्णय प्रक्रियालाई नै ठप्प पारेको छ । नेता अभावका कारण संगठनात्मक विस्तार र नीति बहस दुवै सुस्त छन् । प्रश्न उठ्छ— के यस्तो सरचन्डामा रास्वपा पुराना राजनीतिक दलको विकल्प बन्न सक्छ ?

■ बाहिरिन थाले विकल्प खोज्ने
रास्वपा पुराना राजनीतिक दलहरूको विकल्प

बन्न सक्छ र यसका लागि नेतृत्वको समेत विकल्प खोज्नुपर्छ, भन्नेहरू पार्टीबाटै बाहिरिन थालेका छन् ।

अर्थात् रास्वपाले जेलमा रहेका सभापतिको वैकल्पिक नेतृत्व खोज्ने प्रयास गरेको देखिँदैन । हालै चितवनमा सम्पन्न विस्तारित बैठकमा कार्यवाहक सभापति डिपी अर्यालले पेस गरेको राजनीतिक प्रतिवेदनमा स्पष्ट भनिएको छ— 'पार्टीको नेतृत्व आयात गर्न सकिँदैन ।' यो कथन पार्टीको आन्तरिक धारणा मात्र होइन, यसको वैचारिक निर्भरता पनि हो । कुलमान घिसिङजस्ता चर्चित व्यक्तित्वलाई ल्याएर नयाँ नेतृत्व बनाउन सकिन्छ कि भन्ने छलफल तत्कालै अस्वीकृत गरियो । यसको अर्थ, रास्वपाले आफै स्वीकार गरेको छ कि अहिले पनि यसको अस्तित्व र पहिचान लामिछानेकै वरिपरि केन्द्रित छ ।

परिणाममा रास्वपाका प्रभावशाली नेताहरूले पार्टी छोड्ने क्रम नै बढेको छ । शुक्रबार मात्रै रास्वपाका सचिवालय सदस्य सन्तोष परियारले पार्टी छोडे ।

यस सन्दर्भमा सामाजिक सञ्जालमार्फत रास्वपाका केन्द्रीय सदस्य गणेश कार्कीले भनेका छन्, 'समस्या छन्, समाधान खोजौँ । जानेलाई लगाउने आरोप होइन, छोड्नुको कारण खोजौँ । सामूहिक प्रयास, सामूहिक निर्णयको अभ्यास गरौँ ।' यसअघि रास्वपा केन्द्रीय सदस्य सुमना श्रेष्ठले पार्टी छोडेकी थिइन् । 'सन्तोषले दोस्रोपटक समानुपातिकमा बस्न नपाउने भए पछि छोड्यो भन्ने होला अब । अस्तिसुमनाले छोड्दा त त्यस्तो नियम बनाएकै थिएन त किन छोडिन् ?,' कार्की सामाजिक सञ्जालमा लेख्छन्, 'सांसद नै नभएका केन्द्रीय सदस्य डा. प्रभात र हरिले छोडे । तिनले

के नपाएर छोडे ? अब प्रत्यक्ष जितेकाले पनि छोड्लान्, तिनलाई के भन्ने ?'

अर्थात् रास्वपामा रविकै विकल्पसमेत खोजिन थालेको छ । विकल्प खोज्नेहरू विस्तारै गाढा लान थालेका छन् ।

यसअघि चितवनमा सम्पन्न विस्तारित बैठकमा नेतृत्व परिवर्तनको विषय बहसमा आएको थियो । तर त्यसले निर्णायक रूप लिन सकेन । परिणाममा नेताहरूले पार्टी छोड्ने क्रम बढेको हो ।

■ वैचारिक प्रस्टताको खोजी

रास्वपा पुराना दलहरूको विकल्पमा अगाडि देखिन नसक्नुको अर्को कारण हो— वैचारिक प्रस्टता । नेपालको वर्तमान संविधानमा के कस्तो सुधार गर्ने ? प्रदेश संरचना के गर्ने, आगामी राजनीतिक यात्रा कसरी अगाडि बढाउने, आर्थिक नीति के हो ? सामाजिक नीति के हो ? जस्ता प्रश्नमा रास्वपाका प्रतिवेदन मौन रहे । जसले पार्टीलाई वैचारिक प्रस्टता दिएन । शुक्रबार मात्रै पार्टी छोडेका नेता सन्तोष परियार पार्टी छोड्नुको कारणमा नेपाली समाजको चरित्रअनुसार पार्टी निर्माण गर्न नसकिएको स्वीकार गर्छन् ।

पार्टीका महामन्त्री कविन्द्र बुर्लाकींटीलाई बुझाएको राजीनामा पत्रमा उनले लेखेका छन्, 'निरन्तर पार्टीमा विचारको बहस गरिरहँदा त्यसलाई स्थापित गर्न नसक्दा मैले आफ्नै कमजोरीका रूपमा लिएको छु ।'

रास्वपाको सदस्य भट्टराई आफूले पार्टी र देशको हितमा इमानदार प्रयत्न गरेका बताउँदै उनी थप्छन्, 'नेपाली समाजको विशिष्ट बनावट र चरित्रअनुसारको पार्टीको विचार निर्माण गर्न

अहम्ले जनमत...

गराएको थियो । सरकारसँग ११ बुँदे सम्झौता गरेका उनले स्वतन्त्र मधेश गठबन्धनको नाम परिवर्तन गरी जनमत पार्टी गठन गरेसँगै स्वतन्त्र मधेशको नारा बिसाए । खुला राजनीतिमा फर्किएपछि उनले सुशासन र किसान आन्दोलनलाई आफ्नो अभियानका रूपमा अघि बढाए । त्यसले उनको पार्टीप्रति मधेसी समुदायको अपेक्षा बढ्यो । फलस्वरूप पहिलो निर्वाचनमै सिके राउतले अपेक्षाकृत सफलता हासिल गरे । स्थानीय चुनावमा कमजोर देखिए पनि प्रदेश र प्रतिनिधि सभातर्फ उत्साहजनक जनमत प्राप्त गर्‍यो ।

जसपा नेपालका अध्यक्ष उपेन्द्र यादवलाई सप्टरी-२ बाट पराजित गर्दै संसद् भवन छिरेपछि उनको क्रेज अझै बढ्यो । प्रत्यक्षमा एकसहित ६ सिट जितेर सिके राउत प्रतिनिधि सभा प्रवेश गरेका थिए । मधेसमा चौथो ठुलो दल बनेको जनमत निर्णायक शक्तिका रूपमा उदाएको थियो । १ सय ७ सिट रहेको मधेस प्रदेश सभामा प्रत्यक्ष ६ र समानुपातिक ७ गरी १३ सिट छ ।

मधेसबाट उदाएका नेता राउतको दल संघ र प्रदेश सरकारमा सहभागी भयो । तर उनका अभिव्यक्ति सधैं प्रतिपक्षीय रहे । पछिल्लो समय एमाले-माओवादी केन्द्रको समर्थनमा संसदीय दलका नेतालाई पन्छाएर सतिशकुमार सिंहलाई मुख्यमन्त्री बनाए । तैपनि सरकारप्रति कोही धेरै असन्तुष्ट थियो भने स्वयं राउत नै थिए । अन्ततः उनले सिंहलाई पनि फिर्ता बोलाएर मधेश सरकारमा अस्थिरता निम्त्याए । मुख्यमन्त्री सतिशले छोडेयता धर्मिलएको मधेश राजनीति अझै सग्लो भएको छैन ।

भट्ट हेदां कात्तिकारी देखिने भित्रभित्रै उपप्रधानमन्त्री बन्ने आकांक्षाले राउतमा उकुसमुकुस भइरह्यो । चुनाव जितेर आएपछि १० पुस २०७९ मा उनी एमाले-माओवादी गठबन्धन बनाउने एमाले अध्यक्ष केपी ओलीलाई भेट्न

बालकोट पुगे । सरकारमा जाने पहिलो सहमति नै उनैले गरेका थिए । तर सम्झौताअनुसार मन्त्री नपाएपछि असन्तुष्टि पोख्दै कहिले मन्त्री फिर्ता बोलाउने त कहिले पठाउने गरिरहे । उनले राष्त्री पार्टी चलाउन पनि सकेनन् । समानुपातिक सांसद् फेर्न सभामुखसँग संघर्ष गर्दैमा उनले धेरै समय खर्चिए । विवाद बढ्दै जाँदा अध्यक्ष राउतले पार्टीका उपाध्यक्ष दीपक साह र कोषाध्यक्ष सुरेन्द्रनारायण यादवलाई स्पष्टीकरण सोधे । उनीहरूले दिएको स्पष्टीकरणको जवाफ चित्त नबुझाएर पार्टीको साधारण सदस्यसमेत नरहने गरी निष्कासन गरे । त्यसबेला खानेपानी मन्त्रीमा पठाएका नेता नेता अब्दुल खानसँग पनि उनको कुरा मिलेन । अहिले उनी पार्टी छोडेर रेशम चौधरी संरक्षक रहेको नाउपा नेपालमा गइसकेका छन् । अन्ततः उनको पार्टी विभाजन भई छाड्यो । पार्टीको अस्तित्व गुम्दै जाँदा उनी एक्लएका छन् ।

'सिकेजीको शैली, व्यवहार र ढंगले पार्टी संगठन चल्दैन भनेर हामी त्यहाँबाट अलगिएका हौं,' खानले भने, 'अध्यक्ष राउतको तानाशाही प्रवृत्तिले आफूहरू पार्टीमा बस्न नसकेर निस्किएका हौं ।' गत भदौ २३ र २४ को जेनजी आन्दोलनपछि असोज १ गते उपाध्यक्ष खान, प्रवक्ता डा. शरतसिंह यादवलगायत नेताहरूले राउतलाई २४ घण्टाभित्र अध्यक्ष पदबाट राजीनामा दिन अस्टिमेटम दिएका थिए । तर राउतले उल्टै पार्टी छोडेर जान निर्देशन दिएपछि भ्रगडा गरेर नबस्ने भन्दै उनिहरू पार्टीबाट बाहिरिएको उनी बताउँछन् । 'जेनजी आन्दोलनको म्यान्डेटअनुसार हामीले उहाँलाई पार्टीको नेतृत्व अरूलाई सुम्पिन्न आग्रह गर्‍यौं,' खान भन्छन्, 'तर उहाँले हामीलाई नै पार्टी छोडेर जान भनेपछि हामी निस्किएका हौं । कारवाहीमा परेर निस्कनुभन्दा आफ्नै राजीनामा दिएर निस्कनु राम्रो ठानेर हामी जनमतबाट बाहिरिएका हौं ।' जनमत पार्टीबाट विद्रोह

खुला राजनीतिमा आएको तीन वर्षमै पार्टीमा एक्लैदै गएपछि राउतले पुरानै मुद्दा खोतल्न थालेका छन् ।

गरेकाहरूले दीपक साहको नेतृत्वमा जनस्वराज पार्टी गठन गरेका छन् भने कैलाश महताको नेतृत्वमा स्वाधीन मधेस जनअभियान बनाएका छन् । पूर्वमन्त्रीसमेत रहेका पार्टीका पूर्वउपाध्यक्ष अब्दुल खान अहिले बेरले छन् । उनी नयाँ दल बनाउने कि कुनै दलबाट चुनावमा जाने भन्ने विषयमा छलफल गरिरहेको बताउँछन् । 'हामीले छुट्टै पार्टी गठन गर्न सक्छौं वा कुनै पार्टीमा सामेल हुन सक्छौं । त्यसबारेमा छलफल गरिरहेका छौं,' खानले मध्यान्हसँग भने ।

खुला राजनीतिमा आएको तीन वर्षमै पार्टीमा एक्लैदै गएपछि राउतले पुरानै मुद्दा खोतल्न थालेका छन् । अहिले मधेस सरकार गठनमा भएको तनावप्रति लक्षित गर्दै राउतले 'नेपाली उपनिवेशवाद'विरुद्ध मधेस स्वराजको नारा दिन थालेका छन् । यसले फेरि मधेशमा अशांति हुने खतरा बढेको मधेशको राजनीतिक जानकार बताउँछन् । वरिष्ठ पत्रकार राजेश कर्ण सिके राउतको पृथक्तावादी आन्दोलनलाई व्युत्पादन खोजे त्यसबाट मधेशमा केही असहज परिस्थिति निम्तिने बताए 'मधेसमा पार्टीबाट विभाजन भएर गएकाहरूको भन्दा सिकेकै बढी बोलवाला चल्छ । फेरि पनि मधेशलाई स्वतन्त्र बनाउने कुरा उठाए भने केही न केही असहजता त पक्कै हुन्छ,' उनले भने, 'तर उनको तेज पहिलेजस्तो छैन ।'

श्रीमान्-श्रीमतीको...

टीकापुर नगरपालिकासहित चार पालिका जितेर काठमाडौँलाई नयाँ सन्देश दियो । त्यो जितको लहर ४ मंसिरको चुनावमा पनि रोकिएन । अध्यक्ष श्रेष्ठ कैलाली १ बाट निर्वाचित भइन् । उनीसहित प्रतिनिधि सभामा चार र प्रदेश सभातर्फ सुदूरपश्चिममा ७, लुम्बिनीमा ४ र मधेसमा १ सांसद् निर्वाचित भए । रोचक त रेशम-रञ्जिताको पार्टीले पूर्वप्रधानमन्त्री माधवकुमार नेपाल नेतृत्वको एकीकृत समाजवादी पार्टीको हाराहारीमा मत प्राप्त गर्‍यो । एकीकृत समाजवादीले २ लाख ९८ हजार ३ सय ९१ मत पाउँदा नागरिक उन्मुक्ति पार्टीले २ लाख ७१ हजार ७ सय २२ मत प्राप्त गरेको थियो । ३ प्रतिशत श्रेसहोइड नकटेपछि दुवै दल राष्ट्रिय दल बन्न सकेनन् ।

त्यतिनजेल सम्म ठिकठाकै थियो । जसै प्रदेश र संघमा नयाँ सरकार बनाउने खेल सुरु भयो, संसदीय अकगणितको फोहोरी खेलमा नाउपा नराष्त्री फस्नो । आफू निर्णायक रहेको सुदूरपश्चिम प्रदेशमा सरकार एक महिनामै सरकार ढालेर सामर्थ्य देखायो । तर नाउपाबाट मुख्यमन्त्री बन्ने मौकामा आपसी कलहले बहुमत जुट्न सकेन । कांग्रेस र एमालेले मुख्यमन्त्रीमा समर्थन गर्दासमेत रेशम-रञ्जिता एक ठाउँ उभिन सकेनन् । रेशमले लक्ष्मणकिशोर चौधरी र रञ्जिताले कैलाश चौधरीलाई अधि सार्दा दुवैको पक्षमा बहुमत पुग्न सकेन । रञ्जिता १७ जैत २०७९ मा भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिवी निवारणमन्त्री नियुक्त भएको पनि रेशमलाई मन परेको थिएन । तर उनी सम्मिलित ब्याबिनेटकै सिफारिसमा राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले बाँकी कैद मिनाह गर्दै १४ जेठ २०८० मा चौधरी जेलबाट छुटे । रेशम-रञ्जिताको विवाद सतहमा आएको त्यसपछि हो ।

जेलबाहिर आएलगत्तै रेशमले पार्टी नेतृत्व नामसारी गर्न खोजे । त्यसका लागि ३ माघ २०८० मा टीकापुरमा राष्ट्रिय सम्मेलन गरियो । उनी सर्वसम्मत भए पनि महासचिवलगायत पदाधिकारी टुंग्याउन भन्डै १० दिन लाग्यो । सम्मेलनले चौधरीको नेतृत्वमा नयाँ कार्यसमिति

निर्वाचित गर्‍यो । तर जन्मकैद पाएको व्यक्ति अध्यक्ष त परको कुरा साधारण सदस्य बन्न अयोग्य हुने भन्दै निर्वाचन आयोगले नयाँ कार्यसमिति नै बढेर गरिदियो । नेतृत्व हस्तान्तरण गरिसकेकी रञ्जिता पुनः अध्यक्ष फर्किइन् ।

२१ फागुन २०८० मा एमाले र माओवादी केन्द्रको नयाँ गठबन्धन बनेपछि त्यसलाई समर्थन गर्ने वा नगर्ने भन्ने विवादमा नाउपा फस्नो । खासगरी सुदूरपश्चिम प्रदेशमा कांग्रेस नेतृत्वको सरकारको पक्ष वा विपक्षमा जाने भन्नेमै दुई मत भयो । ३० फागुनमा रेशमले सामाजिक सञ्जालबाटै रञ्जितालाई सम्झाउने कोसिस गरे, 'अरे लाठी, टीकापुर घटनापछि पनि प्रचण्ड दुईचोटि प्रधानमन्त्री भएकै थिए, हाम्रो मुद्दामा उनको सहानुभूति जरुर थियो तर हामी रिहा भएनौं नि । अहिले पनि कसैको कुपाले राजबन्दी रिहाइ गरेका होइनन्, २ लाख ७८ हजार जनताको भोटले हामी रिहाइ भएका हौं र तिमी पनि मन्त्री भएकी हो ।'

रेशमले सम्झाएर सम्झिने मुडमा रञ्जिता थिइनन् । श्रीमान-श्रीमतीको अहम्ले निम्तिएको कलहले १९ चैतमा त हातपातकै स्थिति पैदा गर्‍यो । त्यसपछि हो, रञ्जिता र रेशम दुवैले एकअर्कांलाई सार्वजनिक मञ्चबाटै आलोचना गर्न थालेको । एमाले-माओवादी केन्द्रको त्यो गठबन्धन चार महिनामै भत्कियो तर नाउपाको घरभ्रगडा सकिएन ।

ओरालो लागेका रेशमलाई सर्वोच्चका अधिकृत महिमानसिंह विष्टको सनकले समेत लखेट्यो । सात महिनाअघि १७ वैशाखमा उनी सिके राउतको जनमत पार्टीसँग एकता गर्दै थिए । घोषणा सभाका लागि उनी प्रज्ञाभवन पुगिसकेका थिए । तर प्रहरी सर्वोच्चको पक्राउ पत्र लिएर पुग्यो । उनलाई डिल्लीबजार कारागार लगियो । केही घण्टापछि सर्वोच्चले विष्टको सो पत्र अनधिकृत भनेपछि बल्ल उनी छुटे । त्यतिनजेलसम्ममा नाउपा र जनमत पार्टीको एकता फेरि नहुनेगरी तितरबितर भइसकेको थियो ।

विवादको उत्कर्ष १४ साउन २०८२ मा गरिएको राष्ट्रिय भेला बन्न पुग्यो । सो

एमाले-माओवादी केन्द्रको त्यो गठबन्धन चार महिनामै भत्कियो तर नाउपाको घरभ्रगडा सकिएन ।

भेलाको रञ्जितालाई अध्यक्षबाट हटाएर रेशमका बुवा लालवीर चौधरीलाई अध्यक्ष बनायो । त्यसलाई पनि निर्वाचन आयोगले वैधता दिएन । फलस्वरूप २७ साउनमा रञ्जिता पुनः अध्यक्षमा फर्किइन् । उनीविरुद्ध अख्तियार दुस्प्रयोग अनुसन्धान आयोगले भ्रष्टाचारको मुद्दा पनि चलाएको छ । त्यसपछि नै हो, रेशमले नयाँ दल बनाउने तयारी गरेको । जेनजी विद्रोहपछि दल दर्ताको लहर चल्दा बल्ल त्यो तयारीले मूर्त रूप लिएको छ । २९ भदौमा उनले आफू संरक्षक बनेर नागरिक उन्मुक्ति पार्टी नेपाल गठन गरेका छन् । रञ्जिताको टिप्पणी छ, 'उहाँ जेलबाट बाहिर आएपछि पार्टी अफ धेरै फैलिनेछ भन्ने ठानेका थियौं । तर फन्स समस्यामा पर्‍यो । खै, मैले उहाँलाई बुझिँन कि उहाँले मलाई बुझ्नुभएन ।'

अहिले आएर रेशम चौधरीलाई लाच्छ, राजनीति अपराधीको हातमा हुँदो रहेछ । उनी भन्छन्, 'संसारमा सबैभन्दा नजिक श्रीमती हुन्छ । श्रीमतीकै लागि बाबुआमा त्याग्नेहरू पनि छन् । तर राजनीतिमा त्यो नहुँदो रहेछ ।' राजनीतिक विवादकै कारण आफ्नो पारिवारिक सम्बन्ध नै विग्रिएको उनको दुःखेसो छ । 'राजनीतिक सम्बन्ध मात्र होइन, हाम्रो त नाता सम्बन्ध नै सम्पात पारिदियो,' उनले भने ।

द्रुत गतिमा काम गर्न प्रधानमन्त्रीको निर्देशन

काठमाडौँ/मस- प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले हालसम्मको कार्यप्रगति सन्तोषजनक नभएकोले अझै गति बढाएर काम गर्न निर्देशन दिएकी छन्। प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयमा शुक्रवार आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को नीति तथा कार्यक्रम र बजेटको कार्ययोजना कार्यान्वयनको समीक्षा बैठकलाई सम्बोधन गर्दै उनले पछिल्लो राजनीतिक परिवर्तन र नयाँ पुस्ताको भावनाअनुसार कार्यशील परिवर्तन गर्नुपर्ने बताएकी प्रधानमन्त्रीको सचिवालयले जनाएको छ।

‘आमजनताको असन्तुष्टि व्यक्त हुनुको प्रमुख कारण देशमा व्याप्त विभिन्न प्रकारको भ्रष्टाचार र देशको विकासमा देखिएको गतिहीनता र सुस्तता नै हो’ प्रधानमन्त्री कार्कीले भनिन्, ‘सरकारी संयन्त्रमा रहेको अनियमितता र भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि माननीय मन्त्रीहरू र सचिवहरूलागत प्रशासनिक नेतृत्वको अहम्

भूमिका हुन्छ। आफू स्वच्छ रहन र आफ्नो निकायमा स्वच्छता प्रवर्द्धन गर्ने जिम्मेवार भएर लाग्न म यहाँहरूलाई निर्देशन गर्नु चाहन्छु।’ उनले गत भदौ २३ र २४ गतेको जेनजी पुस्ताको प्रदर्शनबाट सिर्जित असामान्य परिवेश, मनसुनजन्य विपद् र चाडपर्वका लामा सार्वजनिक विदा जस्ता विविध कारणका बावजुद केही न केही काम भएकामा सबैलाई धन्यवाद व्यक्त गरिन्। प्रधानमन्त्री

कार्कीले भनिन्, ‘म यहाँहरू सबैलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु, मन्त्रालयहरूबाट सम्पादित कार्यहरूको प्रगतिको समीक्षा गर्ने कार्य केवल प्रशासनिक प्रक्रिया मात्र होइन, यो जवाफदेहिताको एक उत्तम अभ्यास हो। यस प्रकारको अभ्यासबाट सरकारको काम र त्यसप्रति जनताको विश्वास र आस्थाको अभिवृद्धि गर्ने अवसर हो।’ सरकारले आफ्नो प्रशासनिक प्रक्रिया सञ्चालन गरिरहने तर त्यसबाट जनताको आकांक्षा

सम्बोधन नहुने, सार्वजनिक हितका लागि सरकारी स्रोतसाधन परिचालन भइरहेको उनको भनाइ छ। ‘जनताले महसुस गर्ने तथा गराउन नसकेका कारण आमनागरिक र विशेषगरी नवयुवा पुस्ताको आक्रोश विध्वंसनात्मक रूपमा विस्फोट भएको हामी सबैले प्रत्यक्ष रूपमा देखेका छौं, यसबाट समग्र सरकारी संयन्त्रले गहिरो पाठ सिक्नुपर्ने देखिएको छ’, उनले भनिन्।

उनले मन्त्री र सचिवलगायत सबै जिम्मेवार अधिकारीहरूलाई जनताको अपेक्षा सम्बोधन हुने गरी काम गर्न, आफ्ना मातहतका निकायहरूलाई प्रभावकारी रूपमा परिचालन गरी जनतालाई परिवर्तन र सुधारको महसुस हुनेगरी नतिजा निकाल्न आह्वान गरिन्। भदौ २३ र २४ गतेको प्रदर्शनको क्रममा क्षति हुन पुगेका सार्वजनिक संरचनाको पुनःनिर्माण र मर्मत, सार्वजनिक सेवा सुचारू, निर्वाचन खर्च व्यवस्थापन, आर्थिक पुनरुत्थान र राहतसमेतका लागि आयोजनाको पुनःप्राथमिकीकरण, अनुत्पादक खर्च कटौती र मितव्ययिता कायम गर्ने सम्बन्धमा नेपाल सरकार, मन्त्रिपरिषद्को २०८२ असोज ५ गतेको बैठकको निर्णयअनुसार सबै मन्त्रालय तथा निकायहरूबाट वार्षिक कार्ययोजना संशोधन हुने क्रममा रहेको प्रधानमन्त्रीको भनाइ छ।

‘संसद् पुनर्स्थापना, संविधान संशोधन र सर्वदलीय सरकार नै एमालेको रोडम्याप’

अर्घाखाँची/मस-नेकपा एमालेका उपमहासचिव तथा पूर्वमन्त्री प्रदीप ज्ञवालीले संसद् पुनर्स्थापना, संविधान संशोधन र सर्वदलीय सरकार गठन नै नेकपा एमालेको स्पष्ट रोडम्याप भएको बताएका छन्। नेकपा एमाले सन्धिखर्क नगरकमिटी अर्घाखाँचीले सन्धिखर्कमा आयोजना गरेको कार्यक्रममा बोल्दै उनले यथास्थितिमा चुनावको कुनै औचित्य नरहेको स्पष्ट पारे। ज्ञवालीले भने, ‘संसद् पुनर्स्थापना, संविधान संशोधन र जेन-जीसहितको सर्वदलीय सरकार तथा अली इलेक्सन नै एमालेको रोडम्याप हो।’ उनले वर्तमान सरकारले यथास्थितिमा चुनाव गराउन नसक्ने दावी गरे।

उनका अनुसार असंवैधानिक सरकारले चुनाव गराउने दावी गरे पनि त्यसका लागि आवश्यक वातावरण निर्माणमा सरकार नलागेको छ। प्रधानमन्त्रीले दलका नेताहरूको अनुहार पनि हेर्न नचाहेको अभिव्यक्तिले नै सरकारले चुनाव गर्न इच्छुक नरहेको देखाएको उनको तर्क थियो।

उपमहासचिव ज्ञवालीले संविधान ‘घाइते’ अवस्थामा रहेको उल्लेख गर्दै, संविधानले नचिनेका व्यक्तिहरू सरकारमा बसेको आरोप लगाए। उनले चेतावनी दिँदै भने, ‘अहिले संविधान घाइते अवस्थामा छ, लोकतन्त्र खतरामा छ। संविधानले नचिनेको सरकार छ र संविधानले अस्वीकार गरेका मानिस सरकारमा छन्। एमालेलाई कमजोर

नठान्न सरकारलाई चेतावनी दिन चाहन्छु।’ उनका अनुसार अहिले वामपन्थी एकताको नाममा भएको सहकार्य अस्तित्व संकटमा परेका नेताहरूको व्यवस्थापन मात्र हो। उनले भने, ‘प्रचण्डलाई पार्टीभित्रैबाट नेतृत्व छोड्न दवाव थियो। माओवादी नामलाई कसरी व्यवस्थापन गर्ने भन्ने थियो। माघव नेपालहरूको पनि अस्तित्व कमजोर

हुँदै गएको थियो। त्यसैले यो एकता अस्तित्व संकट व्यवस्थापनका लागि गरिएको हो।’ ज्ञवालीले विचार मिल्नेहरू एक ठाउँमा हुनु राम्रो भए पनि ‘कुण्ठा’ बोकेर गरिएको एकताले स्थायी परिणाम नदिने आरोप लगाए। उनले एकताको कार्यक्रममा समेत अर्को पार्टीका नेतामाथि लगाइएका आरोपका आधारमा नै कस्तो पार्टी बन्न लागेको हो भन्ने थाहा पाइने बताए। कार्यक्रममा उनले शान्तिपूर्ण प्रदर्शनमा निस्किएका विद्यार्थीहरूलाई दुरुपयोग गरिएको आरोप पनि लगाए। उनले भने, ‘आज हाम्रो प्रश्न छ, को थिए ती घुसपैठियाहरू जसले भर्खर क्याम्पस पढ्दै गरेका विद्यार्थीहरूलाई मानबद्दालजस्तो बनाएर संसद् भवन भत्काउन उक्साए? विद्यार्थीहरूको भावना फिर्ता थियो। रुखको हाँगा पनि नभाँच्ने, फूलका बेर्ना पनि नमस्ने, दुवो पनि नमिच्ने भन्दै उनीहरूले शान्तिपूर्ण प्रदर्शन गरेका थिए।’ ज्ञवालीले आगामी चुनावमा नेकपा एमालेले बहुमत प्राप्त गर्ने दावी पनि गरे।

धनुषामा वडाध्यक्षको गोली हानी हत्या

काठमाडौँ/मस- धनुषाको मिथिला बिहारी नगरपालिका-९ का वडाध्यक्ष विन्देश्वर यादवको गोली प्रहार गरी हत्या भएको छ। मिथिला बिहारी नगरपालिका-९ स्थित अन्तुपट्टीमा १३ औँ दिनको मृत्यु संस्कारमा सहभागी हुन गएका

वडाध्यक्ष यादवमाथि शुक्रवार साँझ ६ बजे गोली प्रहार भएको थियो। स्थानीय धर्मराज यादवले गालीगलौज गरेपछि विवाद सिर्जना भएको थियो। वडाध्यक्षमाथि धर्मराजकै आफन्त पर्ने प्रहरी जवान शम्भु यादवले गोली प्रहार गरेको बताइएको छ। उनी गोली प्रहारपछि फरार छन्। सप्तरीको एक प्रहरी चौकीमा दरबन्दी रहेका उनी विदामा घर आएका थिए। विदामा घर आउँदा उनले प्रहरीकै हतियार बोकेर आएको हुनसक्ने आशंका गरिएको छ। धनुषाका प्रहरी प्रवक्ता डिएसपी गणेश बलले घटनामा संलग्न रहेको प्रत्यक्षदर्शीको भनाइअनुसार प्रहरीले एकजनालाई नियन्त्रणमा लिएको छ। घटनामा अन्य सात जना घाइते भएका छन्। घाइतेमध्ये एकजनाको अवस्था गम्भीर छ। वडाध्यक्ष यादव २०७९ मा भएको स्थानीय तहको निर्वाचनमा स्वतन्त्र उम्मेदवारी दिएर निर्वाचित भएका थिए।

गण्डकी विश्वविद्यालय पहिलो संशोधन विधेयक बहुमतले पारित

काठमाडौँ/मस- गण्डकी विश्वविद्यालय पहिलो संशोधन विधेयक, २०८२ गण्डकी प्रदेशसभाले बहुमतले पारित गरेको छ। प्रदेशसभाको शुक्रवारको बैठकमा विधेयकलाई पारित गरियोस् भन्ने प्रदेशका सामाजिक विकास, युवा तथा खेलकुदमन्त्री गोविन्दबहादुर नेपाली, महेश भट्टराई, सुशीला सिंहडालगायतले भाग लिएका थिए। गण्डकी विश्वविद्यालय ऐन, २०७६ लाई समयानुकूल सुधार गर्ने उद्देश्यले तयार गरिएको

यस संशोधनले विश्वविद्यालयको नेतृत्व चयन, न्यायिक संरचना र पदाधिकारी नियुक्ति प्रक्रियामा महत्वपूर्ण परिवर्तन गरेको छ। विधेयकमाथि उठेका प्रश्नको जवाफ दिँदै गण्डकी प्रदेशका सामाजिक विकास, युवा तथा खेलकुदमन्त्री विन्डुकुमार थापाले यस कदमलाई विश्वविद्यालय सुधार यात्राको महत्वपूर्ण उपलब्धि भएको बताए। गण्डकी विश्वविद्यालयलाई सक्षम, पारदर्शी र प्रतिस्पर्धी शैक्षिक केन्द्र बनाउने दिशामा पारित संशोधनले कानुनी आधार थप सबल बनाएको उल्लेख गर्दै उनले उच्च शिक्षाको गुणस्तर सुधारका लागि यो विधेयक महत्वपूर्ण हुने विश्वास व्यक्त गरे। विधेयकले विश्वविद्यालयको संरचना र पदाधिकारी योग्यता/नियुक्ति प्रक्रियामा विभिन्न संशोधन गरेको छ।

तीन जेनजी समूहले प्रधानमन्त्रीलाई बुझाए प्रस्तावित सम्झौतापत्र

काठमाडौँ/मस-‘जेनजी मुभमेण्ट अलायन्स’, ‘कार्डिनल अफ जेन-जी’ र ‘जेन-जी फ्रन्ट’ले प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीसमक्ष एकीकृत जेनजी आन्दोलनको जनादेश सम्बन्धमा जनआन्दोलनकारी र राज्यपक्षबीचको प्रस्तावित सम्झौतापत्र बुझाएका छन्। शुक्रवार प्रधानमन्त्रीको सरकारी निवास बालुवाटार पुग्दै जेनजी समूहहरूले प्रत्रानमन्त्री कार्कीलाई सम्झौता पत्रको मस्यौदा बुझाएका हुन्। सम्झौतापत्रमार्फत उनीहरूले देशमा जरा गाडेर बसेको कुशासन, भ्रष्टाचार, दण्डहीनता र सार्वजनिक संस्थानमा व्याप्त अव्यवस्थाका कारण जेन-जी

विद्रोह भएको उल्लेख गर्दै आन्दोलनले उठाएका मागहरू सम्बोधन गर्न राज्य गम्भीर हुनुपर्ने उल्लेख गरेका छन्। सम्झौतापत्रमा जनआन्दोलनमार्फत उठाइएका मागहरूको व्यवस्थापन गर्दै उत्तरदायी, पारदर्शी र जनमुखी शासन व्यवस्थित रूपमा स्थापना गर्न सरकार तयार हुनुपर्ने र त्यसका लागि आवश्यक वातावरण बनाउन सबै राजनीतिक दल तथा राज्य संयन्त्रले सहकार्य गर्नुपर्ने उल्लेख छ। आन्दोलनमा दमन गरेका तत्कालीन केपी शर्मा ओली नेतृत्वको सरकार पक्षका सबैलाई अभियोजन र कारवाही सिफारिस गर्न सरकारले गठन

गरेको जाँचबुझ आयोगले गहिरो छानविन तथा अनुसन्धान गर्नुपर्ने समेत उनीहरूको माग छ। जेनजी समूहहरूले सामाजिक सञ्जालको डिजिटल प्रयोगमार्फत नागरिक सशक्तीकरणलाई नेपालमा दिगो राजनीतिक अभ्यासका रूपमा विकास गर्नुपर्ने आजको आवश्यकता भएको बताउँदै डिजिटल माध्यमलाई जनउत्तरदायी शासन व्यवस्थाको आधार बनाउने प्रस्ताव समेत गरेको छ। प्रस्तावित सम्झौतापत्रमा सामाजिक, आर्थिक, राजनीतिक तथा प्रशासनिक सुधारका विभिन्न रोडम्यापसमेत समेत समावेश गरिएका छन्।

नेसपा, प्रगतिशील राष्ट्रिय अभियान र सन्तोष परियारबीच पाँचबुँदे सहमति

काठमाडौँ/मस-राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) परित्याग गरेका नेता सन्तोष परियारले नेपाल समाजवादी पार्टी (नयाँ शक्ति) र प्रगतिशील राष्ट्रिय अभियानसँग पाँच बुँदे सहमति गरेका छन्। आगामी मंसिर ७ गते बृहत् एकता घोषणा कार्यक्रम गर्नेगरी रास्वपाका निवर्तमान प्रमुख सचेतक परियारले सहमति गरेका हुन्। नेपाल समाजवादी पार्टी (नयाँ शक्ति)का संयोजक दुर्गा सोव र प्रगतिशील राष्ट्रिय अभियानका संयोजक सुदन

किराती र नेता परियारले हस्ताक्षर गर्नुभएको सहमतिपत्रमा भनिएको छ, ‘एकता तथा धुवीकरणका लागि नयाँ बन्ने एकीकृत पार्टीको नाम र चुनाव चिन्ह एउटै बनाउन सहमति जनाउँदछौं, देश तथा विदेशमा बस्ने प्रगतिशील, लोकतान्त्रिक, वामपन्थी र देशभक्त शक्तिहरू विशेषगरी जेनजी पुस्तालाई बृहत् राजनीतिक पुनसंरचनाको अभियानमा सहभागी हुन आह्वान गर्दछौं।’ सहमतिपत्रमा पर्ने उनीहरूले भेट, अनैतिक

र अहंकारी प्रवृत्तिहरूलाई निर्वाचनबाटै परास्त गर्न सम्पूर्ण नयाँ तथा वैकल्पिक शक्तिहरू र नवयुवाहरूलाई हातेमालो गर्न पनि आह्वान गरेका छन्। उनीहरूकाले भने का छन्, विभिन्न कालखण्डमा नेपाली जनताले नेतृत्व गरेका सबैखाले मुक्ति आन्दोलनदेखि पछिल्लो जेनजी आन्दोलनसम्म महान् सहिदहरूप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं, घाइते, वेपत्ता योद्धाहरूप्रति उच्च सम्मान गर्दै उहाँहरूको सपनालाई पूरा गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्दछौं।’

मतदाता नामावली दर्ताका लागि पाँच दिन समय थप

काठमाडौँ/मस- निर्वाचन आयोगले मतदाता नामावलीमा नाम लेखाउनेको चाप बढेपछि पाँच दिन समय थप गरेको छ। प्रधानमन्त्री कार्कीकै पहलमा मतदाता परिचयपत्रको लिंकलाई राष्ट्रिय परिचयपत्रको तथ्यांकसँग जोडिएपछि भन् चाप बढेको छ। निर्वाचन आयुक्त सगुन शमशेर जबरका अनुसार मतदाता नामावलीमा नाम लेखाउने समय मंसिर ५ गतेसम्म थपिएको हो। आयोगले ३० कात्तिकसम्मको समय दिएको थियो। प्रधानमन्त्री कार्कीले कार्यवाहक प्रमुख निर्वाचन आयुक्त रामप्रसाद भण्डारीलाई शुक्रवार टेलिफोन गरेर चाप बढेकाले समय थप भनेकी हुन्। दुई दिन मात्रै समय बाँकी रहेका बेला अत्यधिक चाप बढेर

पटक पटक आयोगको सभर समेत डाउन हुन थालेपछि नाम लेखाउन चाहनेहरूको गुनासो बढेको थियो। प्रधानमन्त्री कार्कीकै पहलमा मतदाता परिचयपत्रको लिंकलाई राष्ट्रिय परिचयपत्रको तथ्यांकसँग जोडिएपछि भन् चाप बढेको छ। निर्वाचन आयोगका अनुसार मतदाता नामावली ऐन, २०७३ मा गरिएको संशोधन पश्चात आयोगको असोज ९ गतेको निर्णयानुसार मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गर्ने

अर्बाध यही कात्तिक ३० गतेसम्म कायम गरिएकोमा कात्तिक २७ गतेसम्म कूल दुई लाख ५७ हजार ५ सय ५ नयाँ मतदाताहरूले मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गराएका हुन्। आयोगले शुक्रवार जारी गरेको विज्ञप्तिमा उल्लेख गरिएको छ, ‘पछिल्लो समयमा मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता तथा अद्यावधिक कार्यमा देखिएको उत्साहजनक सहभागितालाई मध्यनजर गरी नागरिकको सहजता र सुविधाका लागि आयोगको आजको निर्णयानुसार मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गर्ने अवधि मंसिर ५ गतेसम्मका लागि थप गरिएको छ। थप गरिएको अवधिमा मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गराउन राष्ट्रिय परिचयपत्र प्रयोग गरेर वा साविकमा प्रयोगमा रहेकोमार्फत आवेदन गरी निर्वाचन कार्यालयमा जैविक विवरण (फोटो तथा औँठाछाप) दिएर सेवा लिन सकिने व्यहोरा सम्बन्धित सबैलाई जानकारी गराइन्छ।’ राष्ट्रिय परिचयपत्र नम्बर भएका सेवाग्राहीले आवेदन गर्न सकिने राष्ट्रिय परिचयपत्र नम्बर नभएका सेवाग्राहीले सो दिन आवेदन गर्न नसकिने आयोगले जनाएको छ।

कथा

त्यो टोपी...

सियाले हल्का हाँस्दै भनिन्, 'त्यो टोपी म पनि लगाउनेछु ।' आर्यनले आकाश हेर्‍यो, गोधूलि रातो रंगमा रगिएको थियो । त्यो रंग टोपीको होइन, आत्माको उज्यालो थियो ।

■ समर शर्मा

जनकपुरको भिडभाड भएको बजारमा सगरमाथा कलेजको गेटअगाडि हिजोआज एउटा नयाँ अनुहार देखिन्थ्यो- आर्यन पन्थ ।

रातो जिन्स, पुरानो ज्याकेट र कहिले काहीँ रातो-कालो चेकको कुर्ता । सबैभन्दा विशेष कुरा, उसको टाउकोमा सधैं एउटा ठुलो रंगीन टोपी हुन्थ्यो ।

कलेजमा कतिपयले 'उसलाई 'टोपी बाजे' भनेर जिस्काउँथे, कसैले 'म्याड ह्याटर' भन्थे, कसैले त 'फेसबुकको लुच्चा ब्लगर' पनि भन्थे । तर आर्यनलाई ती सब कुरा सुनिँदैनथ्यो वा सुने पनि उसले ठट्टामा उडाउँथ्यो- कस्तीमा मेरो टोपीले त तपाईंहरूलाई कुरा गर्न दिएछ ।

साँच्चै भन्ने हो भने, आर्यनको टोपी मात्र उसको सजावट थिएन, त्यो उसको सम्पना थियो । उसको दाजु आदित्यले विदेश जानुअघि दिएको उपहार । आदित्य कतारको कडा घाम र धुलोविच हरायो - एक दिन खबर आयो, 'कामको ठाउँमा दुर्घटना भयो, ऊ फर्कँदैन ।'

त्यसपछि आर्यनको हाँसो आधा हरायो । टोपी भने रह्यो । त्यो टोपी ऊ कहिल्यै खोलेन, मानौं त्यसमा दाजुको आत्मा बाँकी छ ।

आर्यन फाइन आर्ट्स पढ्थ्यो । चित्र बनाउने उसको सीप अद्भूत थियो । तर शिक्षक पनि उसको असामान्य बानीका कारण टाढा हुने गर्थे । 'स्मार्ट बन्ड्स' भने त ठिकै हो तर यस्तो टोपी लगाएर नआइज ?,' प्रोफेसरले हाँस्दै भनेका थिए ।

आर्यन मुस्कुराएर जवाफ दिन्थ्यो, 'सर, कलाकारको रंग टोपीमा होइन, मनमा हुन्छ ।'

त्यो उत्तरले प्रोफेसर मौन भएका थिए तर अरू विद्यार्थीहरू हाँसेका थिए ।

त्यही कलेजमा सिया जोशी नामकी विद्यार्थी नि पनि थिई । सिया पढाइमा तेज, व्यवहारमा शान्त र मनले संबेदनशील ।

सुरुमा ऊ पनि अरूभै आर्यनप्रति उत्सुक थिई - टोपी लगाउने त्यो केटा, कहिले काहीँ बोटमुनि बसेर केही कोर्थो, कहिले कलेजको गेटवाहिर बालबालिकालाई चित्र कोरिदिन्थ्यो ।

एक दिन सियाको स्केच बुक हरायो । कलेजको क्यान्टिनमा भेटियो - आर्यनको हातमा ।

'तिम्रो हो नि यो ?' उसले भन्यो, 'मैले केही चित्र थपिदिएको छु ।' सियाले पुस्तक खोलेर हेरी, त्यसमा उसको अपूर्ण चित्रमा आर्यनले एउटा नयाँ पात्र कोरेको थियो, एउटा बच्चा जसको हातमा दियो थियो र दियोको उज्यालोले वरिपरिका सबै अनुहार उज्याला देखिएका थिए ।

सियाले सोधी, 'तिमी यस्तो चित्र किन बनाउँछौ ?' आर्यनले भने, 'अध्यापक हटाउन कसैले उज्यालो बोक्नुपर्छ, अनि सबैले त्यो उज्यालो देखेपछि मात्रै कसैको रंग बुझ्छन् ।'

त्यो दिनपछि सियाले आर्यनलाई 'टोपी बाजे' होइन, 'टोपी कलाकार' भन्न थाली ।

कलेजको वार्षिक प्रदर्शनी आउँदै थियो । सबै विद्यार्थीहरू आफ्नो उत्कृष्ट कलाकृत तयार पार्दै थिए । आर्यनले भने एउटा ठुलो क्यानभासमा केही दिनदेखि काम गरिरहेको थियो - सबैले देख्ने तर चित्रमा के हुँदै छ, कसैले बुझ्दैनथ्यो । 'ल, हेरौं त टोपी बाजेले फेरि कस्तो विचित्र बनाउँछ,' सहपाठी सन्तोषले व्यंग्य गर्दा

सिया रिसाइन् ।

'तिमीहरूले देख्ने होइन, महसुस गर्ने कुरा हो त्यो', उनले शान्त स्वरमा भनिन् । अन्ततः प्रदर्शनीको दिन आयो ।

सबैका चित्रहरू प्रदर्शित भए । जब आर्यनको चित्र खोलियो, सब चुप भए ।

क्यानभासमा एउटा ठुलो भीड कोरिएको थियो - सबै मानिसहरू मुखमा नक्कली हाँसोसहित उभिएका, सबैले टोपी लगाएका, तर सबै टोपीहरू रातो रंगमा रागतले रंगिएका । भिडको बिचमा एउटा सानो बच्चा - टोपीविहीन, मुस्कुराइरहेको । तल लेखिएको थियो- टोपीले होइन, आत्माले मानिस चिनिन्छ ।

त्यो चित्रले हरेक दर्शकलाई केही बेर मौन बनायो । प्रोफेसर सुवेदीले पहिलोपटक आर्यनको काँधमा हात राख्दै भने- 'तँ साँच्चै कलाकार रहेछस् ।

तर समाज सजिलै परिवर्तन हुँदैन । प्रदर्शनीको केही हप्ता पछि आर्यनले सुने - टोपी लगाउने केटा त सियासँग घुम्दै छ रे !

'अब त केटीहरूले पनि त्यस्ता 'फ्रि माइन्ड' केटालाई

मन पराउँछन्, हजुर ।' गफ चल्थो र समाजको विष भन्थो । सियाको घरमा कुरा पुग्यो ।

उनकी आमा कठोर स्वरमा भनिन् - टोपी लगाउने, रातो जिन्स लगाउने, त्यो केटासँग नदेखिनु, है !

सियाले केही बोलिन् । तर भित्रैभित्र रोइन् ।

केही दिनपछि आर्यन अचानक कलेज आउन छोड्यो । सिया छटपटाइन् । अन्ततः ऊ उसको घर पुगिन् - जनकपुरको फूलबारी टोलमा ।

त्यहाँ आर्यन पुरानो काठको कुसीमा बसिरहेको थियो, टाउको नाँगो । टोपी एकातिर थियो ।

'टोपी कहाँ गयो ?' सियाले सोधी । आर्यनले शान्त स्वरमा भन्यो, 'बाबुको किरिया थियो आज । मैले टोपी बुबाको चितामा राखें ।' सिया स्तब्ध भइन् । आर्यनले थप्यो, 'बाबुले सधैं भन्नुहुन्थ्यो, 'टोपी त अनुशासनको प्रतीक हो', र म सधैं भन्थें, 'टोपी मनको मुक्तिको प्रतीक हो । आज मलाई लाग्यो, दुवै कुरा सही रहेछन् ।'

त्यसपछि ऊ केही समय मौन रह्यो ।

'अब म फेरि नयाँ टोपी बनाउनेछु - जसमा दाजुको सम्पना होइन, बुबाको आशीर्वाद पनि मिसिएको हुनेछ ।' सियाको आँखामा आँसु भरियो ।

छ, महिनापछि, जनकपुर आर्ट ग्यालरीमा एउटा प्रदर्शनी थियो - शीर्षक थियो 'टोपी र आत्मा ।'

आर्यनले त्यहाँ आफ्नो नयाँ चित्र शृंखला देखायो - टोपी लगाएका मानिसहरू, प्रत्येक टोपीभित्र फरक-फरक कथा, दुःख, प्रेम, संघर्ष र आशा । अन्तिम चित्रमा एउटा युवती उभिएकी थिई - हातमा दियो, टोपीमा उज्यालो र अनुहारमा शान्त मुस्कान ।

चित्रको कुनामा सानो हस्ताक्षर थियो - टोपी कलाकार - आर्यन पन्थ ।

त्यो युवती, सियाजस्तै देखिने ।

ग्यालरीको भित्तामा एउटा नोट टाँसिएको थियो - 'हामीलाई हलियाले होइन, हाम्रो आत्माले चिनेको । हामीले पहिरेन होइन, मन सफा राख्ने हो । टोपी ढाक्छ टाउको- आत्मा ढाक्न सक्दैन ।'

त्यो दिन जनकपुरका धेरैले पहिलोपटक एउटा 'टोपी लगाउने केटा'लाई नयाँ दृष्टिले हेरे र सियाको आमाले भनिन्, 'सायब टोपी लगाउने केटा गलत होइन, हाम्रो सोच सानो रहेछ ।'

साँझको गोधूलिमा आर्यन ग्यालरीबाट वाहिर निस्कँदा सिया उसको छेउमा उभी थिई ।

उसले सोधी, 'अब टोपी बनाइसक्यौ ?'

आर्यन मुस्कुरायो, 'अझै छैन, बनाइरहेछु । अब यो टोपी एउटा मात्र होइन, सबैका लागि हो ।'

सियाले हल्का हाँस्दै भनिन्, 'त्यो टोपी म पनि लगाउनेछु ।' आर्यनले आकाश हेर्‍यो, गोधूलि रातो रंगमा रगिएको थियो । त्यो रंग टोपीको होइन, आत्माको उज्यालो थियो ।

यात्रा रोमाञ्चक, छलफल गहन

व्यस्त दैनिकी, काठमाडौंको कोलाहल अनि जिम्मैबारीलाई समायोजन गर्ने केही तौरतरिकामध्ये सघीय राजधानी काठमाडौंकै आसपासको केही उचाइमा रहेका रमणीय क्षेत्रको बसाइँले शारीरिक र मानसिक रूपमा समेत 'इनजाइज' गर्ने कुरामा दुईमत सायदै नहोला ।

त्यसै त सञ्चारकर्म सदैव क्रियाशील अनि समयसीमाको पावन्दीलाई समेत केही पर राखेर गरिने कर्म भएकाले पनि यो अवसर सञ्चारकर्मीहरूका निम्ति महत्वपूर्ण र अपरिहार्यजस्तै मान्न थालिएको छ, पछिल्ला दिनहरूमा ।

हप्ताभरिको शारीरिक र मानसिक थकाइ मेटाउने उपयुक्त दिनका रूपमा नेपाली समाजमा विद्यमान रहेको शनिवारको दिन सदुपयोग गर्ने अभिप्रायले नेपाल पत्रकार

केही सेल्फी खिच्दै स्थानीय परिवेशको चियापान गर्ने तयारीमा हामी जटिरहेका थियौं । आ-आफ्ना रुचि र स्वादअनुसारको चिया अर्दर गरेर रमाइलो दृश्य अवलोकन गर्दै हामी एकअर्काका तस्बिर खिच्न व्यस्त थियौं ।

अग्रज पत्रकार एवं मध्यान्ह राष्ट्रिय दैनिकका प्रधान सम्पादक मदनकुमार श्रेष्ठ तथा प्रकाशक सीतादेवी श्रेष्ठ टुप्पुक आइपुग्नुभयो । उहाँहरूको उपस्थितिले हामीलाई फर्नै उत्साही बनायो अनि केही थान तस्बिर खिचेर हामी गन्तव्यतिर लाग्यौं ।

हामी पुग्नअगावै हाम्रो समूहका अधिकांश साथी पुगिसकेका थिए । कार्यक्रमको मूल व्यवस्थापन गरेका नेपाल पत्रकार मञ्चका महासचिव राजु भण्डारीसहितका साथीहरूले हामीलाई औपचारिक रूपमा स्वागत गरे । रिसोर्ट व्यवस्थापनले

नभएको बताउँदै पत्रकारिताले दलहरूलाई सचेत गराउँदै उनीहरूको गतिविधिहरूको पहरेदारीको कामसमेत गर्नुपर्नेमा जोड दिइन् ।

त्यसो त वरिष्ठ पत्रकार मदनकुमार श्रेष्ठले मिडिया हाउस कमजोर हुँदा समाचारमा पनि पक्षधरता आउने बताइरहँदा व्यावसायिक पत्रकारिताका निम्ति पार्टीगत पत्रकार संगठन आवश्यक नभएको वरु पेसागत पत्रकार महासंघलाई नै बलियो बनाउनुपर्ने तर्क गरे । मञ्चका अध्यक्ष युवराज विद्रोहीले पत्रकारहरूको संगठनमा समेत दलहरूको वचस्व भएकाले स्वतन्त्र पत्रकार नेतृत्वमा आउन चुनौती रहेको बताए । लोकतन्त्रमा पत्रकारले आस्था राख्न पाउने भए तापनि पत्रकारिता गर्दा उसले राजनीतिक आस्थालाई त्याग्नुपर्ने विद्रोहीको तर्क थियो ।

कार्यक्रममा सहभागी पत्रकार राम पौडेल, चन्द्रमणि भट्टराई, शिरोमणि दवाडी, मनीषा अवस्थी, नारायण आचार्य, राजु भण्डारी, सानु लम्साल, लक्ष्मी भट्ट, सोमविक्रम सिंह, राजेन्द्र प्रजापतिलगायतले नेपाली पत्रकारितामा राजनीतिक दलहरूको प्रभाव न्यूनीकरणका निम्ति सुझाव प्रस्तुत गरे । छलफल कार्यक्रमको औपचारिक समापनपश्चात् रात्रिकालीन प्रहर सुरु भइसकेकाले खानपिनसहित केही रमाइला अनौपचारिक कार्यक्रम सुरु भए । कोही सांगीतिक प्रस्तुतीसहित नाचगानमा मस्त त, केही खानपिनमा व्यस्त । यो क्रम मध्यरातसम्म नै निरन्तर चलि्रहेको थियो ।

भोलिपल्ट विहान प्रभातकालीन अभिवादनसहित विहानीको चिया/कफीको चुस्की लिएर वरिपरिका रमणीय दृश्यको अवलोकन गर्ने तयारीमा जुटियो । हामी भने हाम्रो गन्तव्यबाट फर्नडै डेढ किलोमिटरको उचाइमा रहेको स्थानीय विन्दवासिनी भगवती मन्दिर दर्शन गर्न पैदल यात्रातर्फ लाग्यौं । विहानीपखको स्वच्छ हावामा 'मर्निङ वाक'को वाहनामा हामी स्थानीय विन्दवासिनी देवीको मन्दिरतर्फ लाग्यौं । उक्त मन्दिर परिसरमा फेदीदेखि 'मर्निङ वाक' गर्दै आउनेहरूको बाक्लै उपस्थिति देखिन्थ्यो । हामी पनि सोही भीडसँग समाहित हुँदै मन्दिर परिसरसम्म पुग्यौं ।

यस यात्रामा आफ्ना मोबाइल क्यामेरामा इच्छा मुताबिकका पोज र शैलीमा तस्बिर खिच्ने प्रतिस्पर्धा पनि उत्तिकै थियो हामीमाभ । करिब डेढ घण्टाको पैदल यात्रा (हाईकिङ/पश्चात् हामी ओरालो लाग्दै पुनः आफ्नै गन्तव्य स्थानमा फर्क्यौं । करिब ९ वजेको थियो, विहानको खाना खाइवरी औपचारिक विदा भएर हामी आ-आफ्ना गन्तव्यतर्फ हुँदैकियौं ।

अत्यन्तै रोमाञ्चक र उपलब्धिपूर्वक यात्रा अनि बसाइको व्यवस्थापन गर्ने नेशल पत्रकार मञ्च र रिसोर्ट परिवार धन्यवादका पात्र बनेका छन् ।

■ विमल थापा

यस यात्रामा आफ्ना मोबाइल क्यामेरामा इच्छा मुताबिकका पोज र शैलीमा तस्बिर खिच्ने प्रतिस्पर्धा पनि उत्तिकै थियो हामीमाभ । करिब डेढ घण्टाको पैदल यात्रा (हाईकिङ) पश्चात् हामी ओरालो लाग्दै पुनः आफ्नै गन्तव्य स्थानमा फर्कियौं ।

मञ्चले सघीय राजधानीनजिकै रहेको रमणीय र पर्यटकीय क्षेत्र चन्द्रागिरी नगरपालिकासित नैकाप भिजेल रिसोर्टको दुईदिने (शुक्रवार साँझ पुग्ने शनिवार फर्कने) बसाइँको व्यवस्थापन गरेको थियो ।

काठमाडौंको कलकीबाट फर्नडै ५ किलोमिटरको दूरीमा रहेको सो रिसोर्ट आसपास पुग्दा काठमाडौंका रमणीय दृश्य अवलोकन गर्न सकिन्छ । कलंकीको स्युचाटारको मार्ग हुँदै उचाइमा चढ्दै गर्दा रिसोर्टनजिकै रहेको सेल्फी डाँडाबाट खुला आकाशसहित काठमाडौंको सहरी क्षेत्रको गुचमुच्च आधुनिक भवनलाई पृष्ठभूमिमा राखेर सेल्फी खिच्दै गर्दा पछ्याइरहेका मित्र नेपाल पत्रकार मञ्चका अध्यक्ष युवराज विद्रोही, पूर्वउपाध्यक्ष चन्द्रमणि भट्टराई, अग्रज पत्रकार राम पौडेल र नारायण आचार्यको आगमनले मलाई फर्नै रोमाञ्चित बनायो ।

कविता

मेरो देश जलिरह्यो

हरि विनोद अधिकारी

जतासुकै वार्थित छ, खुसी छैन कसैको मन
भ्रष्टाचारको विरुद्धमा सुरु भयो आन्दोलन

पन्ध्रदेखि सुरु भइ अट्टाईसभित्र थिए
अरू देशमा जस्तै गरी जेनजी भन्ने नाम दिए

सुती खानी बच्चा भनी सरकारले गिज्याइरह्यो
के गछौं र तिमीले भनी संसदबाट चिच्याइरह्यो

भ्रष्टाचार र कुशासनको अन्त्य गर्ने मूल मन्त्र
दुई दिन मै सत्यानाश भो देशको सारा अर्थतन्त्र

सरकारले जनतामाथि अत्याधुन्य गोली हान्यो
मैसासुरको पारा आयो सर्वेसर्वा आफै ठान्यो

कहिलेसम्म सहनुपर्ने दादागिरी जनताले
सरकारको दम्भदेखि अब जनता जान्न थाले

कसको मन सम्हालिन्छ बिच सडकमा छोरो ढुल्ला
कोही कसैले रोकेनन् नि अत्याधुन्य गोली चल्दा

ताकेजस्तै गोली लाग्यो निधार अनि छातीमाथि
रगतको चोक्टा टिपी देखाउँछ छेउको साथी

युवाहरूलाई हेप्न खोज्दा देशमा आगो बलिरह्यो
निरीह छन् जनता सारा सिंहदरबार जलिरह्यो

घमन्ड र अहंकारले दुई तिहाइको सरकार ढल्यो
कता कसको घुस पैठ भयो न्यायालय पनि जल्यो

इतिहासका दस्तावेज छानी छानी जलाईदिए
अफैसम्म थाहा छैन जलाउने खै को थिए

७६ को ज्यानै गयो हजारौं छन् घाइते भएका
फर्किएनन् छोराछोरी भोला बोकी स्कूल गएका

मै हुँ भन्ने नेता मन्त्री खोजी कार्य चलि्रह्यो
निभाउने कोही भएन मेरो देश जै जलिरह्यो

युवाहरूलाई हेप्न खोज्दा देशमा आगो बलिरह्यो

कविता

यस्तै छ यहाँको चलन !

खिमराज गिरी

कोही छन् महलमा कोही छन् खेतबारीमा पसिना चुहाउँदै, कोही रून्छन् सडक गल्लीमा त कोही सबार आलिसान गाडीमा, न त पेट भनें अन्न छ कसैको, न त आड र भरोसा यो जीवनमा, सधैं पटुकी र गुन्यु चोली अनि भरोसा उही धरती अनि गगनमा हरेक पल छटपटाहट अनि चञ्चल मन, उत्पीडन र जलन, गरिबको आखिर बोल्ने को रहेछ र, यस्तै छ यहाँको चलन !

नेताको मन बदलिने नीति उही तर भाषणमा शब्द बहाउँदै, विकासको नारा गुन्जिन्छन् तर मेटिँदैन भोक सपनाले, विदेशीको दैलो चाहर्दा गर्व हराइसक्यो आत्मसम्मानले, स्वाधीनताको यो देशमा विदेशी हुकुम यही छ शासन विधान, जनताको आँसु संसदमा हाँसो, दलदलमा हरायो यो मन मातृभूमिमा लात हान्दै अफ कराउँछन्, यस्तै छ यहाँको चलन !

युवा विदेशिए पेटको लागि आमा र बाबाको मन कुँडाउँदै, बगाए पसिनाको धारा मनभरी सुन्दर भविष्यको सपना सजाउँदै, तर मौन भएर पनि चर्को चिच्याहट विवेकको छैन सुनुवाइ, नीति र नैतिकता हराएको देशमा धर्म पनि भयो व्यापारको कमाई, एक दिन यी आँसुहरूले बाटो देखाउनेछन् बदलिनेछ यो जीवन, तर विवेकहीन यो समाजको कर्तुत हेर्दा लाग्छ यस्तै छ यहाँको चलन !

उज्यालो सहर अन्धकार ती मनहरू कपटको जालमा रुमलिएका छन्, सत्य बोल्न डराउनुपर्ने यो समाजमा भट्टको सम्मान पचाएका छन्, मौन भएर पनि चर्को चिच्याहट विवेकको छैन सुनुवाइ, नीति र नियम हराएको देशमा धर्ममा पनि हुने व्यापारको कमाई, एक दिन यी आँसुहरूले बाटो देखाउने छन् र बदलिने छ जीवन, तर आशाको घाममा लाग्ने छ झड्का, यस्तै छ यहाँको चलन ! यस्तै छ यहाँको चलन !

साहिदी र युएडईमा रोजगार

कम्पनी ITMOAN AL-OSTRA PLASTIC FACTORY
 पूर्व चर्कीक निर्माण : २००८/०५/२८
 पसानी नं. : ६०२७७२७३४

SAUDI ARABIA RIYADH
LT. No. 323692

क्र. स.	कामगारको पद	माना रकम पसल	महिना मिलेला	सम्बन्धमा जोडयोग्यता	मासिक तलब SDR	थु. रू.	ओभर टाइम क.क.	प्रतिनि काम रकम रुपैया	दरमाना काम रकम रुपैया	महिना काम रकम रुपैया	समान रकम रुपैया	भरपूर रकम रुपैया
१.	LOADING AND UNLOADING	6	०	र. काममा दैन	1000	३७,७५०	क.क. अनुपार	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया
कम्पनी NOOR AL SAHARA INTERNATIONAL GENERAL CONTRACTING पूर्व चर्कीक निर्माण : २००२/०७/०३ पसानी नं. : ६०२७६३४९०												
LT. No. : 329604												
SAUDI ABU DHABI पूर्व चर्कीक निर्माण												
क्र. स.	कामगारको पद	माना रकम पसल	महिना मिलेला	सम्बन्धमा जोडयोग्यता	मासिक तलब AED	थु. रू.	ओभर टाइम क.क.	प्रतिनि काम रकम रुपैया	दरमाना काम रकम रुपैया	महिना काम रकम रुपैया	समान रकम रुपैया	भरपूर रकम रुपैया
१.	Labour	200	०	र. काममा दैन	1000	३७,८००	क.क. अनुपार	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया	रुपैया रुपैया

अन्तर्गत मैनापार कार्यालय काठमाडौंमा मिति २०८२ मेन्सिर ६ गते (22 November 2025) म हनेछ ।

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको नाम : **कामगारको पद**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको पद : **कामगारको पद**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको नाम : **माना रकम**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको पद : **महिना**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको नाम : **सम्बन्धमा जोडयोग्यता**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको पद : **मासिक तलब**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको नाम : **थु. रू.**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको पद : **ओभर टाइम**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको नाम : **प्रतिनि काम रकम**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको पद : **दरमाना काम रकम**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको नाम : **महिना काम रकम**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको पद : **समान रकम**

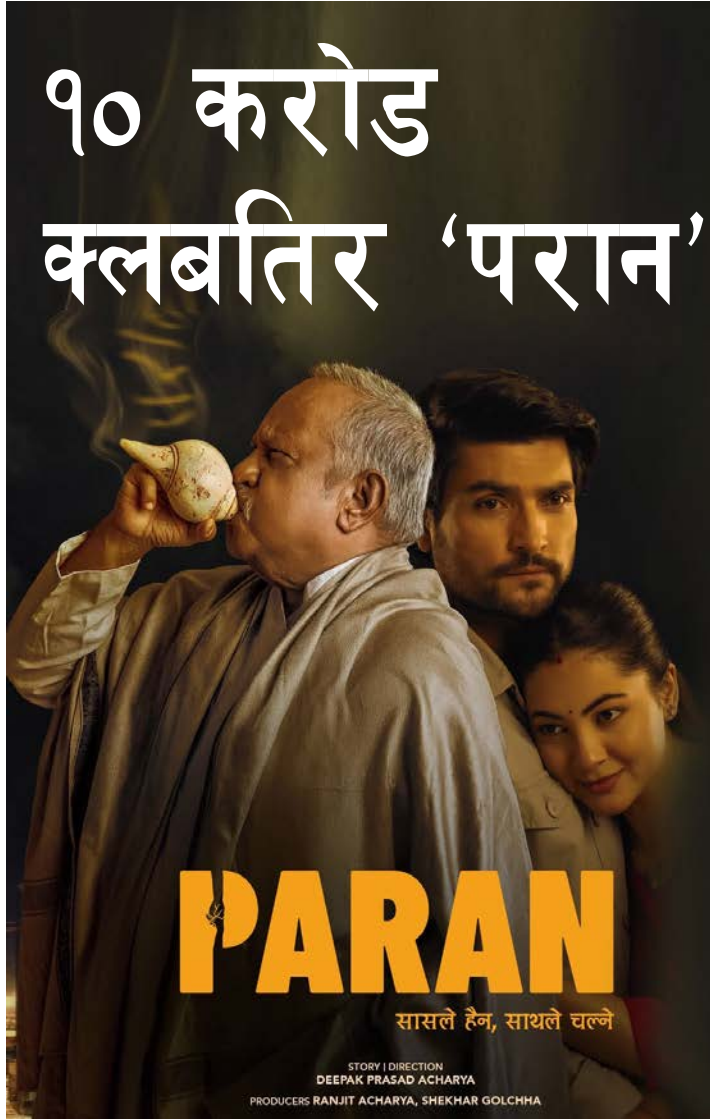
सम्बन्धन गर्ने विदेशीको नाम : **भरपूर रकम**

सम्बन्धन गर्ने विदेशीको पद : **रुपैया**

PRINCE INTERNATIONAL EMPLOYMENT SERVICE PVT. LTD.

Samakhusi-26, Kathmandu, Nepal. Tel: +977-01-43876550, Mobile No: 9851078710, 9808735410,
 9843465784, Email: employmentprince@gmail.com, website: www.employmentprince.com.np.

दस्तावेज नं. : ०२०८/०७/०३
 (२०८२/०७/०३)

नीर शाहको प्रमुख भूमिका रहेको फिल्म 'परान' शुरुवारदेखि आफ्नो प्रदर्शनी यात्राको तेस्रो सातामा प्रवेश गरेको छ। निर्देशक दीपक आचार्य 'काकु'द्वारा निर्देशित यो फिल्म कात्तिक १४ गते रिलिज भएको हो। रिलिजको दुई सातामै दर्शकको मजबुत समर्थन पाएको फिल्मले तेस्रो सातामा पनि उस्तै धमाकेदार गति बढाएको छ।

फिल्म तेस्रो हप्तामा प्रवेश गरेसँगै सो संख्यामा उल्लेख्य वृद्धि भएको छ। देशभरका अधिकांश मल्टिप्लेक्स तथा सिंगल स्क्रिन हलहरूले 'परान'का सो थप गरेका छन्।

विशेषगरी शनिवारका धेरै सोहरू शुरुवार नै हाउसफुल भइसकेका छन्, जसले फिल्मको 'वर्ड अफ माउथ' प्रभाव निकै बलियो रहेको संकेत गर्छ। बुकिङको अवस्था हेर्दा तेस्रो साता पनि व्यापार भन् आक्रामक हुने प्रक्षेपण गरिएको छ।

निर्माण पक्षका अनुसार फिल्मले दोस्रो साता बिहीबारसम्म ७ करोड ५० लाख रुपैयाँभन्दा बढी ग्रस कमाइसकेको छ। गत शनिवारसम्म मात्र यसको ग्रस ३ करोड ७१ लाख पुगेको थियो।

तर चलचित्र विकास बोर्डले भने दोस्रो शनिवारसम्मको आधिकारिक ग्रस कमाइ सोमबार मात्रै सार्वजनिक गर्ने

जनाइएको छ। सिनेपा: बक्सअफिसका तथ्यांकअनुसार 'परान'ले दोस्रो साता बिहीबार राति १२ बजेसम्म ७ करोड ४३ लाख रुपैयाँ ग्रस संकलन गरिसकेको छ।

शुरुवार अपराह्न ३ बजेसम्म मात्र ५३ लाख रुपैयाँ ग्रस जोडिएको छ। यसरी हेर्दा फिल्मले शुरुवार नै ८ करोड ग्रसको सीमारेखा पार गरिसकेको देखिन्छ।

साँझ र रातिका अधिकांश सोहरू शतप्रतिशत भरिएको भएकाले शुरुवार मात्रै ७०-८० लाखसम्म व्यापार हुने अनुमान छ।

फिल्मले शनिवार कुल २ सय ३३ सो पाएको छ। आइतबारसम्म देखिएको बुकिङ ट्रेंडका आधारमा भन्दा दुई तिहाइ सोमा ८० देखि सय प्रतिशत अकुपेन्सी रहने देखिन्छ। यसरी हेर्दा 'परान' ले तेस्रो सप्ताहन्तमै ९ करोड वरिपरि बिजनेस गर्ने सम्भावना बलियो छ।

यदि यस्तै व्यापारिक लय निरन्तर कायम रह्यो भने दीपक आचार्य 'काकु' निर्देशित 'परान' ले १० करोड ग्रस पार गर्ने नेपाली फिल्महरूको सूचीमा छिदै नाम लेख्न सक्नेछ।

देशभरको उत्साहित दर्शक प्रतिक्रिया, बलियो 'वर्ड अफ माउथ' र निरन्तर भरिएका हलहरूले 'परान'लाई अहिलेको सर्वाधिक सफल नेपाली फिल्महरूमध्ये एका रूपमा अघि बढाइरहेको छ।

काठमाडौँ/मस- निर्देशक यम शेर्पाको नयाँ चलचित्र 'मिरमिरे'का दुई आधिकारिक पोस्टर सार्वजनिक भएका छन्। पोस्टरमा मुख्य कलाकार दयाहाङ राई, प्रकाश सपूत, सिर्जना निङलेखु र बाल कलाकार शाइसा गौचन फिचर्ड छन्।

पहिलो पोस्टरमा दयाहाङ र शाइसा देखिएका छन्, जहाँ उनीहरू बुवा-छोरीको सम्बन्धमा देखिन्छन्। मधुरो प्रकाश र पहाडी पृष्ठभूमिले भावनात्मक माहोल सिर्जना गरेको छ। दुवै पात्र कुनै वियोग वा पछाडिमा रहेको भल्को पोस्टरले दिन्छ। दयाहाङको हाडमाउले छोरीप्रतिको मातृत्वपूर्ण

जिम्मेवारी पनि भल्काएको छ। दोस्रो पोस्टरमा प्रकाश सपूत विद्यार्थी र सिर्जना निङलेखु शिक्षिकाको भूमिकामा देखिएका छन्। प्रकाशको हाँसो र सिर्जनाको मन्द मुस्कानले हल्का र रोमाञ्चक वातावरण भल्काउँछ। यी दुई पात्रबीचको सम्बन्ध शिक्षक-विद्यार्थी मात्र हो वा प्रेमकथा पनि लुकेको छ भन्ने विषयमा निर्माण पक्ष मौन छ।

'मिरमिरे' माघ १ गतेदेखि देशभर प्रदर्शनमा आउँदैछ। यासाँ फिल्मसको व्यानरमा बनेको यस चलचित्रमा दयाहाङ र प्रकाश पहिलोपटक सँगै देखिँदैछन्। दयाहाङले भने निर्देशक यम शेर्पासँग यसअघि 'कासाँड'मा काम

गरिसकेका थिए। चलचित्रको कथा तथा निर्देशन यम शेर्पाले नै गरेका हुन्। छायांकन आलोक शुक्ला ले गरेका छन्। निर्मातामा निम् शेर्पा, छोड्वा लामा शेर्पा र आडिछिरे शेर्पा रहेका छन् भने सह-निर्मातामा गोविन्द बोहरा र सुदिप कुँवर छन्। कार्यकारी निर्माता आरआर फिल्मसका रोहित कट्टेल हुन्।

वीरेन्द्र शाही लाइन प्रोड्युसर, सुदीप कुँवर मुख्य सहायक निर्देशक, सञ्जु थलाङ लिन्सु मेकअप आर्टिस्ट र दिलीप पन्त निर्माण नियन्त्रक रहेका छन्। चलचित्रको वितरण आरआर फिल्मस (रोहित कट्टेल र रत्न श्रेष्ठ)ले गर्नेछ।

‘जारी २’ क्युएफएक्समा सुपरहिट

काठमाडौँ/मस- देशकै ठुलो मल्टिप्लेक्स चेन क्युएफएक्स सिनेमाजले उपेन्द्र सुब्बा निर्देशित फिल्म 'जारी २'लाई 'सुपरहिट'को मान्यता दिएको छ। गत शुरुवारबाट देशभर प्रदर्शनमा आएको फिल्मलाई क्युएफएक्सले शुरुवार दिउँसो आफ्नो आधिकारिक वेबसाइटमाफत सुपरहिट घोषणा गरेको हो। यस वर्ष क्युएफएक्सबाट सुपरहिट टयाग पाउने यो तेस्रो नेपाली फिल्म बनेको छ। यसअघि 'ऊनको स्वीटर' र 'जेरी अन टप'ले पनि यही मान्यता पाएका थिए।

क्युएफएक्सले आफ्ना हलहरूमा भएको व्यापारका आधारमा स्वदेशी तथा विदेशी फिल्मलाई 'सुपरहिट' वा 'ब्लकबस्टर'को श्रेणीमा राख्ने गर्छ। पहिलो तीन दिनमा डेढ करोड रुपैयाँभन्दा बढी कमाउने

फिल्म 'ब्लकबस्टर' तथा उही रकम (१.५ करोड) क्युएफएक्स चेनमा पहिलो साताभित्र कमाउने फिल्म 'सुपरहिट' घोषित हुने क्युएफएक्सको प्रावधान छ।

यही आधारमा 'जारी २' ले पहिलो सातामै क्युएफएक्स चेनमा १.५ करोडभन्दा माथि कमाइ हासिल गरेपछि सुपरहिट घोषणा गरिएको हो।

क्युएफएक्सको महाप्रबन्धक तृप्ति गिरीका अनुसार हाल सुपरहिटका लागि एउटै मापदण्ड मात्र लागू हुन्छ, जुन हो- पहिलो साताको कमाइ। उनका अनुसार यसअघि 'कान्तारा: च्याप्टर १' र 'जेरी अन टप'लाई पनि यही आधारमा सुपरहिट घोषित गरिएको थियो।

हालै राम्रो व्यापार गरिरहेको फिल्म 'परान'ले दुई सातामा ७ करोड ५० लाख रुपैयाँभन्दा बढी कमाइ गरेको बताइएको छ। तर

पहिलो हप्तामा मापदण्ड नपुगेका कारण त्यसले क्युएफएक्सको 'सुपरहिट' टयाग पाउन सकेन।

फिल्म रिलिज भएको पहिलो हप्तामा क्युएफएक्स चेनमा डेढ करोडभन्दा बढी कमाएन भने टयाग दिइँदैन। अहिले दोस्रो वा तेस्रो साताको व्यापारलाई आधार मान्ने नीति नभएको क्युएफएक्सले बताएको छ।

पहिले केही समय विभिन्न अतिरिक्त मापदण्ड राखिएको भए पनि अहिले भने एकमात्र मापदण्ड (पहिलो साताको कमाइ) लाई नै लागू गरिएको उनले स्पष्ट पारिन्।

लिम्बू संस्कृति, परम्परा र सशस्त्र द्वन्द्वको पृष्ठभूमिमा बनेको यो फिल्मबारे हलमाफत आएको प्रारम्भिक संकेत उत्साहजनक देखिएको छ। वितरक र हल सञ्चालकहरूका आन्तरिक अनुमानअनुसार 'जारी २'ले

पहिलो सातामा भन्दा ५ करोड हाराहारी व्यापार गर्न सक्ने सम्भावना छ।

तर निर्माण पक्षले आधिकारिक तथ्यांक सार्वजनिक गरेको छैन। फिल्मको वास्तविक बक्स अफिस रिपोर्ट सोमबार चलचित्र विकास बोर्डले सार्वजनिक गर्ने आधिकारिक विवरणपछि मात्र स्पष्ट हुनेछ।

उपेन्द्र सुब्बाको लेखन तथा निर्देशनमा तयार भएको 'जारी २' मा दयाहाङ राई, मिरुना मगर, विजय बराल, वृद्धि तामाङ, ऋचा शर्मा, पुष्कर गुरुङ, प्रेम सुब्बा, अनिल सुब्बा, सिर्जना निङलेखुलगायतका कलाकारको अभिनय छ।

फिल्मका निर्माता रामबाबु गुरुङ, मधु मिजार र जीवन गुरुङ हुन् भने छायांकन सञ्जय लामाले गरेका छन्।

क्युएफएक्सको सुपरहिट

मान्यता क्युएफएक्स चेनमा भएको व्यापार मात्र प्रतिनिधित्व गर्ने भएकाले अन्य हलहरूको कुल व्यापारलाई यसले समग्र रूपमा नअर्थाउने पनि चेनले स्पष्ट पारेको छ। देशभर राम्रो प्रतिक्रिया पाइरहेको 'जारी २'को वास्तविक बक्स अफिस प्रभाव भने चलचित्र विकास बोर्डको रिपोर्टपछि अझै ज्ञात हुनेछ।

सामाजिक विकास कार्यालय

धनगढी, कैलाली

E-Bidding मार्फत बोलपत्र आह्वान सम्बन्धी सूचना

प्रथम पटक प्रकाशित मिति: २०८२/०७/२८

यस कार्यालयको आ. व. २०८२/०८३ को कार्यक्रममा तपशिलका निर्माण कार्यहरू गर्नुपर्ने भएको हुँदा यो सूचना पेश गरिएको छ। विस्तृत जानकारीको लागि website: bolpatra.gov.np/egg हेर्न सकिनेछ।

S. N.	Contract Identification Number	Description of Work	Total Cost Excluding Contingency, VAT & PS
1	SDO/Works/ NCB/2082/083/14	Construction of 2 room Building in Janata aa vi , Chure -02, Kailali	2136170.36
2	SDO/Works/ NCB/2082/083/15	Construction of 2 room Building in Gwasi aa vi , Ghodawari -04, Kailali	2136170.36
3	SDO/Works/ NCB/2082/083/16	Construction of 2 room Building in Bhagwati aa vi , Ghodawari -04 , Kailali	2136170.36
4	SDO/Works/ NCB/2082/083/17	Construction 2 room Buliding Of Ganesh Aa Vi Godawari-10, Janaki ma Vi Godawari-10 and Durga Ma vi Godawari-12	6408511.06
5	SDO/Works/ NCB/2082/083/18	Construction 2 room Buliding Of Samaiji Aa Vi Godawari-8, Sudurpaschim ma Vi Godawari-02 and Bhageshor aa vi Godawari-01, Kailali	6408511.06
6	SDO/Works/ NCB/2082/083/19	Construction 2 room Buliding Of Betal aa vi Gauriganga -07, Mohanyal ma Bidhya mandir Gauriganga -01, Kailali and Rastriya ma vi Ghodaghodi na pa -12, Kailali	6408511.06
7	SDO/Works/ NCB/2082/083/20	Construction 2 room Buliding Of Tribhuwan Rastriya ma vi Tikapur-05, Karnaleshor aa vi Tikapur-01 and Kalika aa vi Janaki ga pa-02, Kailali	6408511.06

कार्यालय प्रमुख

